

# Csurgó és Vidéke

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdsági hetilap — Megjelenik minden vasárnap.

ELŐFIZETÉSI ÁR:	Társszerkesztők:	KIADÓHIVATAL:
Egész évre 8 korona. Félévre: 4 korona. Negyedévre: 2 korona. Egyes szám ára: 20 fillér.	DR. NAGY SÁNDOR, ügyvéd. MATTER JÁNOS, főgimn. tanár.	Vágó Gyula könyvnyomdája, hova az előfizetési díjak és a hirdetések küllendőek Hirdetések jutányosan számlátnak.
<p><b>Az április 11-iki nemzeti ünnep közeledése alkalmából.</b></p> <p>1898-ika óta a naptár úgy jelzi április 11-ikét mint nemzeti ünnepet. Valóban nemzeti ünnep az.</p> <p>A rügyhajtás, a bimbófakadás, mely 1848-ban március 15-én kezdődött, 1848. április 11-én hajtott ki; kivirágzott a szabadság fája, mert szentesítést nyertek a nemzetnek rég óhajtott kívánalmait.</p> <p>Igen! a nemzetnek rég óhajtott kívánalmait. Az 1825-iki országgyűlésen kezdődött a felvilágosodás, a szabadabb haladás magvainak elhintése. Gróf Széchenyi Istvánnak a magyar tud. akadémia felállítására vonatkozó föllépte jelzi a korszakalkotó forduló pontot.</p> <p>Csakhamar föllép ifj. Wesselényi Miklós báró, mint valóságos agitátor, a magyar nemzetiség megtartása és erősítése mellett.</p> <p>Föllépnek az ifju centralisták, élükön a legideálisabb gondolkozású költő-, szónok-, és államférfival báró Eötvös Józseffel, hogy szinte zajtalanul, de annál biztosabb eredménnyel meg-</p>	<p>valósítva lássák 1848-ban eszméik győzelmét, mely ma is és a jövőben is vezérük óhajta szerint:</p> <p><i>Eszméim győzedelme Legyen emlékjelem,</i></p> <p>valósággal beteljesült és örök időkre szóló emlékjelük.</p> <p>A derült napokat vihar váltotta föl. A nemzetet jogosan megillető szabadságot, ugyanaz a kéz, mely aláírta az 1848-as törvényeket, visszairta: azaz semmisenek nyilvánította az 1848-iki vívmányokat.</p> <p>Gyásznapok jöttek. Nem találta honját a hazában a honfi. De Deák Ferenc szívében ott égett a mécs, mely fáklyává, majd tűzoszloppá lett.</p> <p>Szomorú idősak a mécsvilág korszaka, de fölemelő, mert bizonyítja, hogy hazánk legjobbjai Deák Ferencel élükön a hon üdvéről le nem mondtak, hanem remélték, hogy hazánk föl fog támadni még.</p> <p>Jött a szerencsétlen olasz háborúk után az 1860-iki közeledés, majd az 1861-iki pátens, amikor a közös birodalmi tanácsba akarják vinni a magyarokat; csak hogy ez nem sikerült.</p>	<p>Deák bölcseségén, illetőleg az 1848-as eszmék szilárdságán tört meg a törvényt bontani akarók hatalma.</p> <p>Ez a hatalom mindig lejjebb és lejjebb szállt. Megjövén a hajnalodás korszaka, egymásután tűnedeztek a nemzet szabadságát fenyegető rémek; védő angyalunk támad föl megboldogult Erzsébet királynénk személyében, hogy az ő közbenjárásával Deák és Andrássy újra életre keltsék a 48-as szabadelvű eszméket.</p> <p>A mécsből akkor fáklya lett. Ez a fáklya világított és világít ma is: hogy óva mindnyájunkat a szertelenségtől, mindig a helyes középúton tartjunk, derítse ki kinek-kinek a maga igazát, kárt semmiben és senkin ne tegyen.</p> <p>Az egykori mécs, mely később fáklyaként világított, 1898 óta tűzoszloppá vált. Dicsőn uralkodó királyunk ugyanis 1898-ban mondotta ki és erősítette meg, hogy az 1848-ban megerősített törvények valóban törvények és „Nemzeti Ünneppé” avatta föl a törvények szentesítése napját.</p> <p>Illik hát, hogy ezt a napot szent</p>

## TÁRCA.

### Virágvasárnap.

Ruhát, drágát, terített és hintett virágot  
Utadra Jézus, a nagy néptömeg,  
Királyltyá tett, hogy nem is oly sokára  
Kiáltsa, hogy feszítsd, feszítsd őt meg.  
Elvitt, kísért a gyászos Golgotára  
Tűzvén fejedre egy tövises szégyenagot.  
Ne lássa többé hirdetted nemes világod.

Latrok közé kerültél Te az ártatlanság,  
Günyt szórt feled, kacagva szólt a nép.  
A kit imént is Messiásnak hitt el,  
Téged rágalmaz és vadul megtép;  
Néz rád ádáz és meg sem szánó képpel.  
Jézus, bizony így volt a múltban s van ma-

Nem az erény győz, győztes többnyire a  
[napság]  
[gazság]

Virágot hintünk ma is te eléd,  
Buzgó imádságunk száll te feled  
Oltalmaz minket, nyujts reményt nekünk.

Hiveid hogy jövőben is legyünk.  
Leborulunk a Te áldott sírodra,  
Hogy föltámadjunk első hívő szódra.  
Feltámadunk, éltet, remény, virág, tavasz.  
Így van s kell, hogy jövőben is így legyünk  
[az.  
—rs.

### Az életből.

... Zimankós, hideg téli éjszaka  
borult Hídvégh falu fölé. A szél hordta a  
havat, táncoltatta a pelyheket s meg-meg-  
zörgette az ablakokat.

A falu végén lévő gyönyörű urilak  
lebocsátott ablakfüggönyei alól csekély  
világosság sugárzik ki az éjbe.

Az egyik szobában, éjlámpa halvány  
fénye mellett egy férfi ír. Keble zihál, ajkai  
időnkint összeszorulnak, kezei gyorsan leb-  
bennek tova a fehér papíron.

Már kész, leteszi a tollat, kezébe vesz  
az asztalán heverő iratok közül egy parányi  
rőzsaszínű levelet. Átolvassa egyszer, kétszer,  
számталanszor.

Ah Istenem! Elvira!  
Kezeibe temeti az arcát, gondolkodik  
talán sir . . . S az ő levele ott fekszik:  
— Lejtűt Boldogságom!  
— Utolsó, legszebb Ábrándom, Egyet-  
lenem!

Ha most, e rideg téli éjszakán bete-  
kinthetne az ablakomon, látná, mennyit  
szenvedek, talán megsajnálna.

A mi regényünknek tehát vége van.  
Sajtettem, éreztem én ezt napok óta már  
de valójában csak ma tudtam meg kevéssel  
azután, hogy a városból hazajövet, a kocsi-  
ról, melyen dideregye is olyan szépen álmo-  
doztam magáról, leszálltam. Akkor kaptam  
meg levelet, mely eddig itthon hanyódot;  
a szegény nevelő után nem szoktak küldeni  
leveleit.

Oh az a levél! Milyen gyengéd leplet  
ölt magára, milyen kiméletes, milyen edes  
leben adja be a mörget! Köszönöm. Maga  
igazán érti a módját, hogyan kell megölni,  
csak egyszer szurt a szívembe s ez aztán  
mesterei döfés volt.

Csak egyet-kettőt hörgök még, de e  
közben ne féljen, nem átkozom magát.

## Nem hull a haj nincs többé kopasz ember.

Szenzációt kelt a gyógyfű kivonatom, melyet évek hosszú során át tanulmányoztam, hogy miképp lehessen meggátolni a megkopaszodást

Kapható gyógyszerárakban és mindennemű illat- és piperecik-kereskedésben. Főraktár: **Török József** gyógyszerára, Király-utca 12  
Erdélyi főraktár és vezérképviselőség: **GÓTH GYULA** illat- és piperecikk nagykereskedőnél, Gyulafehérvár-Főtér.

Vidéki megrendeléseket utánvétellel azonnal es közöl. — Egyedüli készítő és szőlőküldési raktára:

**Dobé Nándor**, úri, női és színházi fodrász, Budapest Nefejeits utca 27. szám.

10-2)

## EXIKÁTOR

1 üveg ára 2 kor. 40 fillér.

Felfedeztem és százszoros pénzzel fizetek, ha kétszeri használat után meg nem szűnik a hajhullás, korpaképződés és mindennemű fejbőrbetegség.



kegyelettel megünnepeljük, mint a rügy és bimbó kinyílásának kedves napját: mint oly napot, a hol a király s a nemzet szinte egymás keblére borulnak és örvendő járattják szemüket az egykori nagy napoknál is szebb jövőn.

A március 15-iki ünnep, ünnep marad továbbra is. A magyar Tyrtaeus és fiatal társainak emlékkünnepe ez. Ezért az ünnepért, minden igaz magyar hazafinak lelkesednie illik és kell. De legelső sorban az ifjuságnak kell érte hevülnie és éleszteni a hazafiság szent tüzét keblében: hogy apr. 11. a haza bölése, a haza többi nagy fiai emlékének fonjunk koszorúkat; áldólag említsük a magyarok Védőasszonyának, Erzsébet királynénknak, megdicsőült, halhatatlan nevét. — Forró fohászszalessen esdjük az ég Urának kegyét, jóságát ősz uralkodónkra, ó Felsége I. Ferenc Józsefre, a ki törvényeknek ismeri el az 1848-iki törvényeket; sőt nemzeti ünneppé avatja ezen törvények megerősítésének napját, hogy ezzel is, mint legelső magyar ember jelezze előttünk az utat, melyen haladva legjobban felvirágoztathatjuk hazánkat; jelezze az irányt, melyet szemünk előtt tartva, a valódi felvilágosodásnak Európa keleti részeiben mi lehetünk leghivatottabb őrei és előmozdítói. Mi lehetünk a világító fáklyák, mi a tűz-leszlop, mely bevezet az ígért földjére, bevezet a jövő nagy és hatalmas Magyarországra: melyet apáink csak ábrándképben láttak, melynek küszöbére mi már ráléptünk, melynek igazi nagyságát azonban csak az utánunk jövő nemzedékek fogják csodálni, szinte imádságba foglalva a mult nagyjait, a kik a honért, ha élni kellett éltek, ha halni kellett, haltak s megtermékenyítve vérükkel a haza földjét, újra virágos kertté lenni segítették az egykor híres Pannoniát, ami édes magyar hazánkat.

Matter János.

## H i r e k.

— **A nagyhét.** A mai nappal kezdődik a nagyhét. Komoly szinte komor hangulat szállja meg az igazhívó keresztyén lelkeket és siet kiki a saját templomába, hogy magába szállva, fohászodjék Istenéhez áldást kérendő munkájára, halálját lerovandó a multban élvezett javakért. Add Istenünk! hogy a vallásos érzés soha meg ne fogyatkozzék az emberiségben és nyujts különösen a köznépnek világosságot, hogy igazi vallásos és hitbéli érzés szállja meg lelkét és csalfa hamis képek után ne induljon.

— **Bucsuestély.** Említettük már, hogy Herceg József, lapunk munkatársa, Marcaliba osztálymesternökké lett kinevezve. A távozó tiszteletére, jóbaratai és tisztelői apr. 4-én este 24 teretűkű bucsuestélyt rendeztek. A bucsuzóhoz első sorban dr. Nagy Sándor intézett meleg szavakban Istenhozzádot, kérve kedves munkatársunkat, hogy kis lapunkat a távolból is támogassa s ügyes verseivel szórakoztasson továbbra is bennünket. Majd dr. Horváth József, mint a bucsuzó volt asztaltársa állott fel, hogy a régi legénykori kunviktus egynemű remniscentiájával kedvre derítse a tőlünk való osztálymesternököt. Sok jó apróságot regélt el az akkori „aranyifjuság” ma „papucshős” viselt dolgaiból. Dr. Horváth remniscentiái után Herceg köszönte meg barátjai szíves jóindulatát, bucsut véve tőlük, siratva a régi jó napokat. Volt aztán egy tosz, melyet mindenki megnevetett. Fried Albert a még ma is német beszélők, „magyarul” köszöntötte fel, mint egyik legnagyobb tisztelője Herceget. A tosz sikerült, egy német szavát sem használt a szónok, s így nagy tetszésben részesült. Majd feláll Herceg, s bár meglátszott szomorú arcvonásain a távozás őszinte fájó érzete, rigmusokba szedte a társaságot. Ismert rimei ex abrupto csakugy pattogtak a társaság minden tagjára, oly kitűnő humorral, aminő csak töle telik. — Végre Kacskeves főszolgabíró bucsuzott el Hercegtől. Ezuttal meg kell emlékeznünk Hajasról is, a ki igazán kitűnő étrenddel szolgált, de ne mellőzzük a régi Kotyi-féle felrissített új zenekarunkat se, mely a jellekből láthatólag a boldogult Kotyi Jósának még méltó utódja lehet.

— **Husvétli vakáció.** Ujra eltávoztak deákjaink és újra néptelenné lett községünk. A kisebb fiuk, a kiket reggel korholás mellett kellett lábra állitanunk, szombat reggelén már ötkor bujtak ki az ágyból s összecsomagolva kis cökmőjukat türelmetlenül lesték a teljes megvirradást. — Az iskolában nagyobb élénkség és kevesebb tudás

volt tapasztalható. A délelőtti tíz óra meghozta végre a várva-várt szabadságot. Egyes tanulók sirtak, mert jó volt a kalkulus; mások, mert nem sikerült átkelni vagy legalább is átevíckelni a Rubikonon. A tanítóképző növendékek vakációja április 17-ig tart, a gimnazistáké április 22-ig. Pihenjétek ifjak és mulassatok, hogy az utolsó harmadra annál több szellemi erőt és kitartást gyűjtsetek.

— **A csurgói segélyszövetkezet** folyó évi április hó 1-én tartotta rendkívüli közgyűlést, amelynek tárgya a lemondás folytán megüresült igazgatói állásnak betöltése volt. A gyűlésen megjelentek száma nem volt valami nagy, mindazáltal meg lehetett ejteni a választást. Igazgatóvá Traubermann Ádám lett, aligazgatóvá dr. Éhn Kálmán.

— **Vallásosero.** Majd minden nap olvasható a lapokban, hogy majd ez majd az a hitközség habarog papja miatt. Fel tudjuk fogni, hogy egy művelt s tanult ember esetleg a ceremóniák nyugtától menekül s más vallásra ter, vagy esetleg épen a puritán egyszerűséggel sívárnak találván, a pompát és fényt kifejtő egyház körébe vágyakozik; de a polgárművek vallásoserejét nem helyeselhetjük semmiképen. Nem, minthogy nem a meggyőződés vezeti a cserében, hanem, mert pl. a lelkészválasztásnál nem az ő embere győzött; mert menekülni óhajtt az egyházi adó fizetése alól; szülői kicsinyes érdekek szerepelnek az áttéréseknél. A csurgóiak előtt bizonyára ismeretes, hogy az alsók-sarkadiak egy része papválasztás után unitáriussá lett és hosszú idő kellett, míg a megtevélyedett nyáj visszatért a saját pásztorához, apái hitéhez. A somogyistvádiak áttérési híre, a hol az első aktus már meg is történt fájdalmasan foglalkoztatja a protestáns egyházi és világi híveket, hogy legújabbban Csurgón is jelentkeztek egy disszidens párt, mely ev. ref. vallását elhagyni készül. Értesülésünk szerint harmincketten szándékoznak kitérni hogy nazarénusokká vagy unitáriusokká legyenek még pedig holmi adózási kellemetlenségek miatt.\* Reméljük, hogy talán még sem egészen komoly, pógáraink eme mozgalma s még megtalálható amaz orvoslás, mely az egyházhöz való ragaszkodás kötelekét szorosabbá teszi a széjjelhuzás és széjjelbomlás helyett.

— **Építkezések** folynak szerzte városunkban és a vidéken. Ennek persze az állandó lakással nem bírók örülnek legjobban, mert végre mégis oda sikerült jutniuk, hogy nem fővárosi lakbéréket fizetnek a sokszor szinte viskökért. Csurgón a lakbér tetemesen leszállt. Az egykor 400 forintos

\* Áttérési szándékukat a papnál s a főbírónál tényleg be is jelentették. — A szerk.

Magát nem, csak azt a pillanatot, melyben először megláttam, melyről, ha vétek nem lenne, azt mondanám, az Isten vette volna el akkor inkább a szemem világát.

A mi elválásunk most már megmáshatatlant, bevégzett tény és én mégsem tudok belényugodni. Sirok, fuldoklom egyre, amióta a levelét olvastam: szinte szégyenlem magamat, — de nem tehetek róla, majd megszokad a szívem.

Oh, mennyire fáj a válás, de a kínos keserves csalódás még jobban! Hiszen, ha maga olyan, a minőnek ez az utolsó levele mutatja, akkor egy percre sem érdemelte meg, hogy szeressem, akkor maga szívtelen teremtese az Istennek, aki nem tud szeretni, vagy csak játszik a szerelemmel, mert kegyetlenül keresztülgázol egy szíven, mely magáért majdnem meghosad.

Vagy azért irt ily hangon, hogy kiábrándítson?

„Nem tud megérteni!” — Ugyan, előbb még meg tudott? „Nem tud úgy szeretni, a hogy én óhajtom.” Hát miért bolondított eddig, miért írta, hogy végtelenül, kimondhatatlanul, hogy halálosan szeret?

Vagy a lelke változott meg? Mert az jó volt eddig, tiszta, szent, mint a keruboké, — vagy mi történt magával, hogy egy csapásra, ilyen hirtelenül kiad rajtam?

Hallottam valamit. Maga tudja, hogy én nem adok a pletykára, mert nincs könnyebb, mint egy szegény, védtelen nőt rá-

galmazni, de ez nem is rágalom, s egy tisztes, idős férfitől hallottam, — azt t. i. hogy a Galambos Laci mindennapos vendég maguknál s hogy azt rebesgetik, komoly lenne a szándéka.

Tehát ez az oka az én mellőztetésemnek? — Hát akkor miért nem volt annyi őszinteséggel hozzám, hogy megírja, — más szerelek. Oh maga elvakult szegény gyermek, ha hinni tud Galambosnak, annak a . . . no de én nem szoktam beszélni valakiről, — ám lássa a következményeit, Eh nem izetlenkedem tovább, maga rám unt, elváltunk, pont.

Nem állok a boldogsága utjába, lehet, hogy Lacira mély hatást gyakorolt, hisz maga nagyon szép leány, — lehet, hogy elveszi, éljen boldogul velem!

Hanem miért írta azt nekem. — feledjem el — csak nincs joga azt megtiltani, hogy a gondolataimban kivel foglalkozzam? Feledjem el? Mikor itt minden bokor minden virág magáról beszél, magát hozza eszembe. A rét, hol ibolyáztunk, az erdő, hol gyöngyvirágot szedtünk és számocát, óh a maga apró, számocás kacsói, — a kis vasuti állomás, a hol először megláttam, minden, minden. Én minden boldogtalanságom mellett sem irigylem magát, sőt szánom, hogy mindezeket el tudta felejteni.

„Feledéslek, feledéslek, de nem tudlak feledni” — valamikor ez volt a maga nótája, ezután az enyém lesz. Feledni? Akiról az

ember annyit álmodik, mint én magáról, azt valamikor valahogyan feledtetni az idő, egészen soha. Feledni azt, kit annyira szeretünk, imádtunk, mint én magát? Hisz hogy egy ostoba fizikai mintára képezett műszóval fejezzem ki magamat, szívem egész szerelem-mennyiségét magának áldoztam fel, a jövő boldogságát annyira kiszineztem, a kepekbe annyira beleéltem magamat, hogy szinte hihetetlennek neveltségnek, ostobának tűnt fel előttem még a gondolata is annak, hogy másként forduljon valaha. És mégis így iett. Minden ábrándom, minden reményem oda van, hiába szerettem.

Elmegyek e tájról, mely emlékeivel magát juttatja eszembe és előbb utóbb megölné, elmegyek.

Itt küldöm a leveleit, az enyémmel nem bánom akármit csinál, dobja tűzbe, ha nem ezt az utolsót tartsa meg magának.

Legalább megmutathatja — nevetve — a vilagnak, hogy volt egy ábrándos, hóbortos fiú, aki ennyire bolondult magáért, aki, kilométereket járt a vasuti állomásokig, hogy a magának szóló leveleket megküldhette, hogy a világ ne tudja; aki télviz idején botorkált, hogy csak egy pillanatra láthassa magát; ki magának áldozta lelke minden erejét, ifjusága minden ábrándját, s ki szívesen odaadta volna a maga boldogságáért s talán még most is odaadná, ha rajta állna akár a lelke üdvösségét is.

Megmutathatja, mert a levét is ide-

lakásokat akár 250 frtért is kiadnak a háztulajdonosok, de nem kell még ennyiért sem a lakás s nem különösen az ó-módi lakások, kivéve a főpiacon lévőket, bár ezek ára is tetemesen leszállt.

**Harc a betörökkel.** Jakabfi Péter szent-jakabi lakos április 4-én figyelmeztette Kaplár József és fiát, hogy a miháldi szőlőjében levő pincéjüket felakarják törni, és kiakarják rabolni. Kaplár fiával együtt fegyvert fogott, és 4-én este kiindultak az ugynevezett „örömhegy“-re, és figyeltek, hogy a betörőket valahogy elcsipjék. E közben egy lövés dördült el, mely ifju Kaplárt találta. A lövés a combjába hatolt, de nagyobb sérülést nem ejtett. A két Kaplár a lövést viszonzta, de sötét volt, és nem láthatták a lödőző embert, és így csak a puska lángjátirányozva, lőttek vissza. A lövések viszonzása a két Kaplár egy másik szőlőjükhez mentek, hogy ott is széjjel nézzenek, a honnét, miután semmi gyanusát nem találtak, mind ketten haza mentek. Másnap aztán az este tett lövés színhelyére mentek, megnézni, hogy az ő lövéseik után nem maradt-e vérnyom. A legnagyobb meglepetésükre, a vérnyomok helyett, Csordás Ferenc miháldi lakost találták átlótt mellel, élet-halállal küzdve. Az előjáróság azonnal értesítette a csendőrséget, ez viszont a csurgói bírósági vizsgálóbíró, a ki még 6-án életben lévő Csordás Ferenc kihallgatására nyomban a helyszínére utazott. Hogy Csordás az ifju Kaplár József golyós fegyverének lett áldozata, vagy tévedés okozta-e a gyilkos lövést azt csak az esetben lehet kiigazolni, ha őt még életben leli, és kihallgathatja a vizsgálóbíró.

rom, hogy lássák, — Péczeli Kálmánnak hívták. — Éljen boldogul Kálmán!  
Íróasztalánál töltötte az éjjelt, reggel bement az urához.

— Méltóságos nram, meggondoltam magamat, mégis önökkel megyek külföldre, ha magukkal visznek.

— Itt marad jövőre is a fiukuál?

— Igen.

— Hát a tanári kinevezése?

— Összetéptem.

— ?

— Jót tesz nekem is ott a levegő, nagyon hideg van itt.

Elvira megkapta Kálmán levelét, sirt egy kicsit, mikor végigolvasta. hiszen olyan szép, érzélgős levél volt az, de azért mégis fellelegzett, hogy ilyen könnyen lezárta magáról az a csupa szív, ideális Péczelit, hogy holmi agyonlövés. öngyilkossággal fenyegetőzik majd.

Gyorsan letörtülte könyvét, Galambos Lacit látta jönni.

A cifra báb elhomályosította az ideál képét s a lány boldog mosolylyal néz udvarlója szemébe.

... Pedig azt rebesgetik, hogy a Galambosnak lenne már biztos gazdag menyasszonya és csak szórakozásból udvarolgat Elvirának.

De Elvira nem hisz a beszédnek, hizeleg hűségének a Laci meghódítása, elvakítja a szerelem, bódulttá teszik Galambos hízlgő szavai!

— Persze, irigylik tőlem -- gondolja magában Elvira -- irigylik az udvarlóimat!

— Hát igen. A szegény, de szép lányoknak mindig van udvarlójuk, akár husz is egy ujjukra, míg fiatalok s az arcuk úde.

S aztán a lányok közül sokan cserélik el az egyszerű pyöngyöt a szines cifra érték-telen üveggolyóért.

De hát ki tehet róla? . . .

Guricsky Aranka.

— **A legizletesebb** asztali víz a „Krisztály“ szent-Lukácsfürdői hegyiforrás mely mint egészséges ásványvíz, több száz orvos által ajánlva van.

— **Tenyészbikákat vizsgáltak** Csurgón április 5-én. A vizsgálat nem talált hibát a tenészbikákban de igenis talált a csurgói közönség egy része abban, hogy csak amugy szabadjára vezették egyesek a bikákat, s nem egy ember az ugrádozó állatok elől kapu alá vagy pedig idegen házba vonulni volt kénytelen. Talán ha jövőben is ilyesféle vizsgálatok lesznek, ezen is lehetne valamit és valahogy segíteni!

— **Megtévelyodott.** Vörös János, berzencei cipész iparos váltóra föl akart venni pénzt nem régen a somogy-szurgói takarékpénztárnál. Feltűnt azonban dühös viselkedése. Kellő felügyelet alatt Berzencére szállítottatott s kiderült, hogy szegény emberünk megőrült.

— **Felakasztottá magát** Tekmec Ferenc, nyug. pénzügyi fővigyázó, utóbb cserepes-segéd Szűcs János korcsmáros házában, a hol lakott, A szoba gerendájába szöveget vert, erre köteleket kötött és térdelő alakban vetett véget életének.

### Budapesti levél.

Itt a kikelet, a séták ideje. Merre a szem ellát, mindenütt sétáló közönség. Magam is a tömegbe vegyülve figyelem a csi csergő, vidám lányarcokat, visszfényét az úde tavasznak. Könnyen lépdelnek a ruganyos aszfalt járdán, mint a tünde villik, beszélgetésüket nem zavarja a kocsi zöreje, hisz az aszfalt kocsiutakon zajtalanul haladnak még a nehéz társzekerek is. Hiába nincsen pompásabb burkolat az aszfaltnál, órák hosszat sétálva rajta, meg sem érzi talpam, ruganyosak lépteim. Mi más a hepe-hupás kőburkolatnál! Menyire sajnálak benneteket kedves honfitársaim, kik vidéki városokban mit sem tudtok az aszfaltról, sárban, porban jártok vagy rójátok rossz kőjárdaikat. Az aszfalton se por, se sár, se nedvesség, az aszfalt járda a nedvességnek a házba való szivárgását, a talaj kigöngyölését is megakadályozza. Tavasz és aszfalt üdvözöllek benneteket.

A villamvilágítást, ezt a legjobbnak elismert világítási módszert is üdvözöljük! Ennek nagy fényereje nemcsak a szemre ártalmatlan, de egyáltalán egészségi szempontból is legelőnyösebb, mert nem fejleszt semmiféle gázokat s a levegőt nem rontja. A közvilágítás pedig legbiztosabban e módszerrel oldható meg. Ennek folytán immár hazánkban is igen nagy elterjedést nyert a villamvilágítás, ami főleg a világhírű Siemens és Halske cég érdeke, melynek Budapestben is van villamvilágítást berendező telepe, honnan a vidék igen sok városát, közepületét és gyártelepét rendeztették be, még pedig mindenütt a legnagyobb megalégedésére.

A Siemens és Halske cég legújabb Szászvárosban rendezte be a közvilágítást, mely már tüzemben van. A központi telep berendezése főleg a vízi erő kihasználására van alapítva, mely egy turbina által hajtva 150 lóerőt képvisel: rendkívüli esetre tartalékul egy 150 lóerejű gőzgép áll rendelkezésre s 120 ilylampa és 2000 láng világítást szolgáltat. A magas forgó áramu berendezéshez valamennyi dynamókat, transzformátorokat, készülékeket és vezetékeket a Siemens és Halske cég budapesti telepe szállította, s ezzel újlag bizonyosságát adta annak, hogy a villamvilágítási berendezés legelőnyösebb feltételeinek érvényesítésével s a természet által nyújtott ingeny erők felhasználásával a legjutányosabb üzemi és legelőnyösebb világítást szolgáltatja.

Kertész Tódor műiparáru raktárát Budapestben a Kristóf-téren, érdekes meg szemlélni; a 36 kirakatban mindenki megtalálja szükségletét; minden darab árral van ottan megjelölve. A vidékieknek ajánljuk az újdonságok képes árjegyzékét meghozatni melynek tartalma Gyermek játékszer. Lawn-tennis. Croquet. -- Footbaall-társasjátékok.

Egyedüli fóraktár amerikai tennisz-raketteknek 3.80-tól 25 frtig. Kugli bábok 2.25. Lignum sanctum golyók 1.15-től. Torna eszközök. White's Health Exerciser izomerősítő szoba torna-készülék. Revolver 3 frttól. Flobert és vadászpuskák, Lovagló- és horog-halászati eszközök. Tourista zsák és bot. Uti- és kézi-táskák. Böröndök. Pénztárcák. Acél zsebkések és ollók. Az obédiasztal kellekei. Háztartási és konyhaszerek. Szóda-víz-, fagyлайit- és vajkészítő gépek. Bronz és porcellán disztárgyak. Képes levelező-lap gyűjtő album 80 krtól 5 frtig. Író asztal kellekek. Dohányzó eszközök. Toilette cikkek. Divatos ékszerek, legyezők, sétatombok. Ker-tészeti és méhészeti tárgyak. Községi elől-járóknak erős bőr postatáska 6.50-tól. Ki-hirdetési dob. Földmérő lánc 6.50. Ejjeliőr kúrt 1.20-tól. Betegápoláshoz szükséges Irrigator 2.50. Massirozó 60 kr. Gözbelégzési (inhalation) készülék 3 frt. Gummi léggárnú 4 frttól stb. A közeledő husvéti ünnepekre igen diszes és nagy választéku husvéti to-jások 15 krtól kezdve; öntözéshez való folyton tölthető csokrok 40 krtól kezdve; illatszerrel megtöltött flaszonok 35 krtól kezdve és sok más tréfás meglepő locsolók kaphatók.

### IRODALOM.

— **A Divat Ujság** hetedik évének 7-ik száma a szokásos dust tartalommal megjelent. Rendkívül gazdagságu nyolc-oldalas főlapján a legújabb divatot számos képpel, bő magyarázattal ismer-teti, a mit megkönnyit a kétoldalas szabásmintaiv. Szines divatképe hóna-ponként a legremekebb öltözékeket ábrázolja, míg kézimunka-mellékletén az egyszerűtől egészen a pompásig való kézimunka-magyarázatokat hozza oly könnyen megérthető modorban, hogy az ma már számos leányiskola tanítólapjává vált. E mellett olvasói mulattatásáról sem feledkezik meg. A minden számhoz mellékelt szórakozta-tót kedves novellák, háztartási tudni-valók és egyéb tanácsok töltik ki. A hónaponként kétszer megjelenő Divat Ujság nagyon olcsó. Postán való szál-lítással az április-juniusi negyedévre két korona husz fillér. Megrendelhető a kiadóhivatalban, Budapest, VIII. Rókk-Szilárd-utca 4. szám,

### Csarnok.

#### Göcsejben.

A tüzőlőknek február 24-én tartott hangversenynyel egybekötött mulatságán felolvasta:

Dr. Horváth József.

(Folytatás.)

(2)

Az olyan kis városokról, mint a milyen miénk is, eszembe jut a göcsejieknek egy különös szokása. Mig minálunk az ablakokra alkalmazott apró függönyök arra valók, hogy azok mögé ülve az utcára kukueskál-hasson a kötögető s a legközelebbi traces tárgyait az utcáról hallva vagy ott látva ellesse vagy érdeklődök kacsintásait felfog-hassa, addig a göcseji ember ablakain se nagy, se kicsi függöny nincs. A göcseji ember ugyanis azt tartja, hogy nincs mit elrejtentie a világ szeme elől. Én erre azt mondom, hogy igazuk van a göcsejieknek. Ugyan, t. közönség, a mi függönyeink meg-védnek bennünket attól, hogy holnap vagy azután a heti vásáron vagy valamely káves tracesnál az lesz a szapulás tárgya: „Hal-lotad lelkem, a Kuczoráéknál tegnap pör-patvar volt, mert a babfőzeléket kozmásan adták föl az asztalra.“ — Ezt nem hallot-tam aranyom, de azt tudom, hogy Bélavári egy idő óta feltűnő módon udvarol Szellem-



